

Spm. nr. S 3185

Til miljø- og energiministeren (10/9 99) af:

Jens Vibjerg (V):

»Hvorledes påtænkes finansieringen til etablering af ordningen med Raadvads Bygningssyn, der ifølge skøn fra Skov- og Naturstyrelsen vil koste ca. 20 mio. kr., og er der knyttet nogen betingelse til medlemskab af ordningen?«

Svar (21/9 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Skov- og Naturstyrelsen har oplyst følgende, hvortil jeg skal henholde mig:

»Kulturministeren og miljø- og energiministeren nedsatte i december 1997 »Udvalget til sikring af traditionelle håndværk«.

I rapporten »Styrkelse af det gode håndværk - ideer og forslag« fra december 1998 foreslår udvalget blandt andet:

- at der oprettes et nationalt videntcenter for håndværk - med udgangspunkt i Raadvadcentret - som skal arbejde for en øget efterspørgsel på håndværksydelse og -produkter, og
- at der etableres en abonnementsordning, hvor husejere kan abonnere på et jævnlige tilbagevendende håndværkstilsyn.

Om håndværkstilsynet tilkender giver udvalget (s.58): »En sådan abonnementsordning skal knyttes til videntcentret, men som en selvstændig organisation. En abonnementsordning kunne indledningsvis omfatte fredede bygninger. Hvis den på længere sigt også skal inddrage andre bygninger, skal den kunne fungere på markedets præmisser. I starten er der dog behov for offentlig støtte. Den kunne etableres ved, at det offentlige gav tilskud i forhold til antallet af abonnenter.«

Udvalget har ikke foretaget skøn eller beregninger over i hvilken takt, ordningen vil kunne udvikles, eller over størrelsen af det samlede støttebehov i ordningens indkøringsperiode, ligesom det ikke har taget stilling til, hvorfra støttemidlerne skal komme.

Skov- og Naturstyrelsen har ikke som angivet i spørgsmålet skønnet, at ordningen »vil koste ca. 20 mio.kr.«.

Ordningen vil i givet fald være et tilbud fra videntcentrets enhed for håndværkstilsyn. Ordningen er frivillig og vil have karakter af en privat aftale mellem ejeren og håndværkstilsynet.

Skov- og Naturstyrelsen vil ikke kunne betinge sig en ejers tilslutning til ordningen for at kunne behandle ansøgninger efter bygningsfredningsloven om påtænkte byggearbejder eller om økonomisk støtte ved istandsættelse og restaureringsarbejder på en ejers fredede bygning.«

Spm. nr. S 3186

Til miljø- og energiministeren (10/9 99) af:

Jens Vibjerg (V):

»BYFO har en medlemsservice, der populært kaldes »huslægeordningen«, hvorledes adskiller Raadvads Bygningssyn sig fra denne ordning?«

Svar (21/9 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Skov- og Naturstyrelsen har oplyst følgende, hvortil jeg skal henholde mig:

»Bygnings Frednings Foreningen, BYFO, har overfor Skov- og Naturstyrelsen oplyst, at foreningen igennem de senere år har praktiseret en ordning, hvorefter ejere af fredede bygninger kan bede foreningens sekretariat om assistance med henblik på at drøfte, hvordan et istandsættelses- eller restaureringsarbejde kan gribes an, subsidiært lægge en plan for, hvordan flere og større bygningsarbejder kan gennemføres over en årrække.

Denne såkaldte »huslægeordning« har efter det oplyste karakter af en overordnet arkitektfaglig og økonomisk rådgivning, idet ejerne efterfølgende selv sørger for projektudarbejdelse, indhentning af de nødvendige tilladelser, samt engagerer håndværkere til at udføre de påtænkte arbejder.

I samarbejde med det hollandske »Monumentenwacht« arbejder den selvejende institution Raadvad-Centret på at etablere en frivillig bygningssynsordning på abonnementsbasis for ejere af fredede og bevaringsværdige huse.

Princippet i den påtænkte ordning er, at et håndværkerteam én gang årligt besigtiger huset. Under besøget kan håndværkerne foretage forskellige akutte vedligeholdelsesarbejder som for eksempel at rense tagrender og nedløb, lægge skæve tagsten på plads m.m.